

Mesazhi i Kryepiskopit Anastas Pashkë 2020

† **Anastasi**

Kryepiskop i Tiranës, Durrësit dhe i Gjithë Shqipërisë.

Pashkë 2020

Pa frikë

“Mos kini frikë” (Matth.28:10)

Një nga dhuratat kryesore që na fali Zoti i Ngjallur, theksohet në himnin e periudhës paskale: *“Kur ishin dyert mbyllur, Jisui iu shfaq nxënësve, **u largoi frikën** dhe u dha paqen”*. Me fuqinë që na jep kjo lloj mospasjeje frikë, nxënësit që më parë ishin rrëzuar prej *“frikës së judenjve”*, u treguan *“në të gjitha kombet”* apostuj të patrembur, dëshmitarë të Ngjalljes së Tij.

Frika është një këshilluese e keqe e njeriut. Ajo depërton me mënyra të ndryshme në mendimin dhe në vullnetin tonë, duke na ulur rezistencën dhe kreativitetin. Te njeriu frikën e shkaktojnë shkaqe të ndryshme: konfliktet e armatosura, katastrofat natyrore, sëmundjet epidemike, si pandemia e tanishme e COVID-19, që ka tronditur mbarë njerëzimin. Në nivelin personal frikë shkaktojnë armiqësitë, padrejtësitë, konfliktet e ndryshme individuale, por shpesh edhe dobësitë tona.

Frika njerëzore kulmon veçanërisht kur njeriu ndodhet para vdekjes.

“Mos kini frikë” (Matth. 28:10) u tha Krishti i Ngjallur grave miroprrurëse; *“Page mbi ju”* i përshëndeti Ai nxënësit e Tij dhe shtoi: *“Merrni Shpirt të Shenjtë”* (Jn. 20:22). Jeta juaj do të mbështetet në fuqinë dhe në veprimin e vazhdueshëm të Shpirtit të Shenjtë brenda qenies suaj. Që nga ajo kohë, Shpirti i Shenjtë i fuqizon të gjithë nxënësit e Tij, duke e lidhur të mospasurit frikë me paqen dhe dashurinë. Dhe për më tepër, Zoti i siguroi se do të jetë bashkë me ta, gjithë ditët *“deri në mbarim të jetës”* (Matth. 28:20).

Ekziston një lidhje organike midis të mospasurit frikë, që na e dhuron Krishti, dhe frikës së Perëndisë, që është *“fillimi i diturisë”* (Fjalët e Urta 9:10) dhe që do të thotë përgjërë, shpresëtar, ndërgjegjësim për praninë e Tij. Kjo frikë Perëndie është burimi jetësor, që fuqizon mospasjen frikë. Ai që ka frikë Perëndinë, nuk frikësohet nga askush dhe nga asgjë. Kjo mospasje frikë, së cilës i referohemi nuk ka asnjë lidhje me optimizmin abstrakt, por mbështetet te besimi në Perëndinë dhe në dashurinë e shprehur me vepra.

Ndjesia e pranisë së vazhdueshme të Perëndisë e dëbon frikën përgjatë ecurisë sonë të përditshme: *“Sepse edhe po të eci në mes të hijes së vdekjes, nuk do të kem frikë të këqijat, sepse ti me mua je”* (Ps. 22:3), na siguron psalmisti. Dhe një poet i brezit tonë plotëson: *“Kur je krah meje dehem nga lavdia Jote. As edhe veten time nuk e kam më frikë”*.

Sot, mendimi dhe sjellja jonë janë robëruar nga koronavirusi. Por, ne nuk duhet ta lejojmë këtë armik të padukshëm të na gjunjëzojë. Teksa qëndrojmë në shtëpi, nuk duhet të izolohehi, përkundrazi, le ta mbështesim njëri-tjetrin, me fjalë dhe veprime të thjeshta, me heshtje të dhembshur, me dëshirë të mirë dhe gëzim. Për më tepër nuk duhet të kufizohemi duke mbështetur vetëm familjen tonë; le ta zgjerojmë interesimin tonë edhe te miqtë, tek ata që ndodhen afër dhe larg. Është nevojë urgjente që të marrim pjesë në betejën për çlirimin nga sindroma e frikës, e cila po përhapet rreth nesh në mënyrë të pakontrolluar. Nuk do të na braktisë Perëndia! Diçka e mirë do të dalë edhe nga kjo sprovë e madhe. Kjo luftë, e paparë ndonjëherë, do të fitohet me anë të mobilizimit të përgjithshëm, mbarënjëzësor të solidaritetit.

Të mospasurit frikë, që na fal Krishti, kulmon para vdekjes. Kjo frymëzohet nga bindja se: *“Edhe nëse rrojmë pra, edhe nëse vdesim, të Zotit jemi”* (Rom. 14:8). *“Askush le të mos e ketë frikë vdekjen”* na mëson shën Joan Gojarti, *“sepse prej saj na çliroi vdekja e Shpëtimtarit”*.

Gjithë kremtimi i Pashkës shtjellon dhe fuqizon këtë përvojë themeltare të Kishës sonë. Siguria për kapërcimin e vdekjes na ofron një perspektivë të ndryshme në jetën e përditshme: *“Ne e dimë se kemi shkuar prej vdekjes në jetë, dhe këtë e dimë, sepse i duam vëllezërit”* (1Jn. 3:14). Kjo është eksperiencia ndër shekuj e njerëzve të panumërt, që jetojnë besimin dhe dashurinë më Krishtin. *“Frikë nuk ka në dashuri, por dashuria e përsosur e nxjerr jashtë frikën”* (1Jn. 4:18).

Pashkë të mbarë, vëllezërit e mi! Me Ngjalljen brenda nesh! Le të bëhet zemra jonë *“tempull i Perëndisë së gjallë”* (2Kor. 6:16). Befasisë dhe shqetësimit që shkaktoi kjo pandemi e dhimbshme, le t’i kundërvëmë të mospasurit frikë që na fal Krishti i Kryqëzuar dhe i Ngjallur. Një mospasje frikë plot me paqe dhe solidaritet.

Sivjet nuk do të mund ta transmetojmë dritën e Ngjalljes, nga njëra llambadhë te tjetra. Le të transmetojmë dritën e shpresës dhe të mospasjes frikë që na fal Krishti nga njëra zemër te tjetra! Krishti u Ngjall!